

410 Aleluja, církev zpívá

transpozice 2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. A - le - lu - ja, cír - kev zpí - vá: Ži - je, ži - je, ži - je Pán!

Kří - sí srd - ce ne - du - ži - vá, vo - lá: Po - koj vám! Vchází

dveř - mi zam - če - ný - mi, u - ka - zu - je pět svých ran. Kde jdou dva, on tře - tí

s ni - mi krá - čí ne - poz - nán, a - le - lu - ja, ne - poz - nán.

Před evangeliem

2. Srdce se jim rozhořelo,
když jim Písma vykládal,
pookřál hned duch i tělo,
lehčeji šli dál.
Když na cestu stíny padnou,
Pane, kéž tě uslyším,
duši skleslou, těžkopádnou
oživ slovem svým,
aleluja, slovem svým!

Obětní průvod

3. Nevíte, že hrůzy smrti
musel zkusit Boží Syn,
aby vešel do své slávy
a vy spolu s ním?
Ty jdeš naší cestou s námi,
i my tvou chceme, Pane, jít.
Nezastaví pekla brány
svatý Boží lid,
aleluja, Boží lid.

Přijímání

4. A když došli k cíli cesty,
Pán se nechal pozvat dál,
poznali ho učedníci,
chléb když rozlámal.
Mrtvý žije, zcela jistě,
je to on, Pán vzkříšený!
Přijď i sem a stoluj, Kriste,
s námi se všemi,
aleluja, se všemi!

Závěr

- 5.** Když Pán zmizel, oni vstali
a šli hlásat lidem všem:
Ježíš žije a je s námi,
chval ho celá zem!
Dnešní svět o tobě neví,
jak tě, Pane, představím?
Víc než ústy, líp než slovy
celým žitím svým,
aleluja, žitím svým.

Před evangeliem

2. Srd - ce se jim ro - zho - ře - lo, když jim Pís - ma vy - klá - dal,

po - o - křál hned duch i tě - lo, leh - če - ji šli dál. Když na

ces - tu stí - ny padnou, Pane, kéž tě u - sly - ším, du - ši skleslou, těž - ko -

pád - nou o - živ slo - vem svým, a - le - lu - ja, slo - vem svým!

Obětní průvod

3. Ne - ví - te, že hrů - zy smr - ti mu - sel zku - sit Bo - ží Syn,

a - by ve - šel do své slá - vy a vy spo - lu s ním? Tyjdeš

na - ší ces - tou s ná - mi, i my tvou chcem, Pa - ne, jít. Ne - za - sta - ví pe - kla

brá - ny sva - tý Bo - ží lid, a - le - lu - ja, Bo - ží lid.

Přijímání

4. A když doš - li k cí - li ces - ty, Pán se ne - chal po - zvat dál,

po - zna - li ho u - čed - ní - ci, chléb když ro - zlá - mal. Mrtvý

ži - je, zce - la jis - tě, je to on, Pán vzkříše - ný! Přijď i sem a sto - luj,

Kris - te, s ná - mi se vše - mi, a - le - lu - ja, se vše - mi!

Závěr

5. Když Pán zmi - zel, o - ni vsta - li a šli hlá - sat li - dem všem:

Je - žíš ži - je a je s ná - mi, chval ho ce - lá zem! Dnešní

svět o to - bě ne - ví, jak tě, Pa - ne, předsta - vím? Víc než ú - sty, líp než

slo - vy ce - lým ži - tím svým, a - le - lu - ja, ži - tím svým.